

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 7769/2025
09.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Стефан Пекић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., чији је пуномоћник Гордана Примовић, адвокат из ..., ВВ из ... и ГГ из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији првотужене изјављеној против решења Апелационог суда у Новом Саду Гж 268/25 од 30.01.2025. године, у седници одржаној 09.10.2025. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене ББ изјављеној против решења Апелационог суда у Новом Саду Гж 268/25 од 30.01.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене ББ, изјављена против решења Апелационог суда у Новом Саду Гж 268/25 од 30.01.2025. године.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Вишег суда у Новом Саду П 618/2024 од 01.11.2024. године, ставом првим изреке, утврђено је да је тужба тужиље поднета дана 11.06.2021. године повучена, па је поступак у овој правној ствари обустављен. Ставом другим изреке, обавезана је првотужена ББ да тужиљи накнади трошкове парничног поступка од 162.675,00 динара са законском затезном каматом од извршности решења до исплате.

Решењем Апелационог суда у Новом Саду Гж 268/25 од 30.01.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужене и решење Вишег суда у Новом Саду П 618/24 од 01.11.2024. године у побијаном делу у коме је тужена ББ обавезана да тужиљи накнади трошкове поступка потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене ББ за накнаду трошкова жалбеног поступка. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, првотужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примена материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 10/23, у даљем тексту ЗПП).

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП. Наиме, ревизијом тужене се напада одлука о трошковима поступка, чији се обрачун врши у свакој парници појединачно и представља чињенично питање сваког конкретнoг спора. Поред тога, нема потребе за одлучивањем о ревизији, ради уједначавања судске праксе поводом одлуке суда о трошковима поступка, имајући у виду да судови о трошковима одлучују у сваком конкретном случају, ценећи одредбе Закона о парничном поступку којима је регулисано одлучивање о захтевима странака за накнаду трошкова, па је одлучено као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије на основу члана 420. у вези са чланом 410. став 2. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија тужене није дозвољена.

Закон о парничном поступку у члану 28. прописује да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1.), док се камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев (став 2).

Имајући у виду да се ревизијом напада одлука о трошковима поступка, која не представља решење против кога се ревизија може изјавити у смислу члана 420. ЗПП, то ревизија тужене изјављена против ове врсте одлуке, која представља споредно тражење није дозвољена.

На основу члана 420. став 6. у вези са чланом 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**